

potom Troscht a Poshynenje nascheje
Wjern we nim dostali? so bych u na-
sche Wutrobe nezwyblowate, so Boh
snami spokojom je, a swoj Niew na nas
naschich Rjehow dla napinacz nochze,
dokelz Krystus swoje Czjeto sa nas
dat, a swoju Krej sa nas pschelat je.
To rjeka potom Smerecz teho Bnesa
prawje pschpowedacz, a na Bnesa Kry-
stusa spominacz, kajz won praji: To
czincze lmojemu Wopomniju.

So pak pomysl febi sam, shto do
tych dzerzecz masch, kotsiz so sa
Rscheszijanow kwala, a so derje zyte
Ljeta, haj dwje, zi Ljeta, a hjeschcze dlyje
tomudza, a neindu Bozemu Wotkasanju.
Tych je wopraudzje ton Czert tak jara
wobknyl, so woni swoje Rjehi nidy
newopomnja, a so tehodla nestaraju,
kak bych u je wotbyli. Aby woni lu-
buja tu to czakne Ziwjenje bolje, hacz
to Wjeczne. To je tolla woboje trasch-
na Wjez. Tehodla shtuz Rscheszijan

bydz, a so teisch po swojim Meni
Rscheszijanszy sadzerzecz chze; ton so
wot teho Wotkasanja nedyrbi wot-
dzerzecz, ale tofame husto a czasto wu-
ziwacz. Pschetoz my teho jara nusnje
potrebamy, kajz njete prajili smy.

Bez stymy samymi pak, kotsiz to
zylte Wotkasanje dostacz nemoza,
kajz je Krystus wustajit je, so so woni
jeho wot dzerza, a je pod jnym Shtal-
tom wuziwacz nochzedza, ma so ta
Wjez zylte hinak. Pschetoz woni mo-
za so Estowa a Estubenia Krystu-
soweho dzerzecz, hacz jim teisch Boh
tu Nadu da, so woni na tajke Mjesto
pschindu, dzejz woni to Wotkasanje,
po Wustajenju Krystusowem zylte do-
stacz moza. Boh daj nam swoju Nadu
a swjateho Ducha psches Krystusa, so
bychmy tu to troschne Wotkasanje kCze-
szi Krystusowej a naschej Sboznoszi wu-
ziwali, Amen!

Na czichi Piatk.

Pomhaj twojej Martry dla, Kryschcze! Ssyno Bozi!
Kajz nam twoja Niewina, dawaj, wjeczne Sbozje.
So tak bychmy spolutu, na nju spominali,
A tezi sa to sWutrobu Kwatbu woprowali. Amen.

Aneze Jesu! Dzenka je ton Dzen twojeho najkwecizischeho Czjerpjenja a Wumre-
cja. Ton wulki Dzen nascheho Wujednanja; haj ton swjaty Dzen teho Wo-
prowanja, na kotrymz ty, newinowate Boze Zehnjatko! na Rschizu sy so dat
sarjesacz, a twoje Ziwjenje sa nas kWoporej sa Rjehi dat sy. Ach! pomhaj,
Kneze! So bych ja ton twój Dzen teisch prawje swjeczil! to Estowo wot two-
jeho Czjerpjenja rad klyschat, na ton krasny Estutk nascheho Wumozjenja febi
prawje myslit, a sWutrobu so nadnim sweselit. Njeh twoja Martra a prawny Pot mi
tak sWutrobi dze, so bych ja sPjeterom na moje Rjehi jakofnje ptakat. Njeh twoju horzu
Lubosj, kotruz mi ty we twojej Smerezi wopokasat sy, tak wopomnju, so so sWutrobu kte-
bi we